

maal. Men naar saa er, risikerer man, at det parlamentariske Ansvar svækkes eller forflygtiges, navnlig i Tilfælde af, at Ministeren ikke har faglig Uddannelse, og navnlig i den første Tid efter, at han har tiltraadt sin Stilling. Jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, og jeg gentager det her, at hvis man gaar ud fra, at der staar to lige intelligente, lige kundskabsrige, lige villiestærke Personligheder overfor hinanden, saa forekommer det mig klart, at den, der sidder inde med det fulde Kendskab til den Sag, hvorom det drejer sig, vil og maa være den stærkeste. Ganske vist, Ministeren har Ansvaret, men naar man ved, hvordan det forholdt sig, naar man ved, at Ministeren alene har Direktøren at raadføre sig med, saa svækkes det parlamentariske Ansvar og Ministerens hele parlamentariske Stilling. Lader man derimod Direktørstillingen falde bort, og gennemfører man den Tvedeling, der, som jeg før fremhævede, netop stod sin Prøve under de vanskeligste Forhold, saa ændres Forholdet i væsentlig Grad. Ministeren vil da under alle Omstændigheder have to at raadføre sig med.

Af de Grunde, jeg her har anført, skal jeg da anbefale at stemme for mit Underændringsforslag om Nedlæggelse af Direktørstillingen og Genindførelsen af den tidligere Ordning, hvorefter Udenrigsministeriet deles i to Departementer.

De af mig stillede Underændringsforslag Nr. 2 og 3 til § 6 i Afsnit I. gaar ud paa, samtidig med at alle tre Presseattachéstillinger opretholdes, at nedsætte Antallet af Tjenestemænd i 4de Lønningsklasse med 2 og i 5te Lønningsklasse med 1. Dette vil med andre Ord sige, at jeg foreslaar Stillingerne som II. Legationssekretær i Paris og i Berlin nedlagt inden 1. April 1928, den ved Loven fastsatte Frist, og ikke først ved indtrædende Personskifte som foreslaaet af Flertallet, samt at der ved Gesandtskabet i London ikke oprettes en Attachéstilling i 5te Lønningsklasse.

Flertallet er enigt med mig i, at der ikke er Grund til at bevare disse II. Legationssekretærposter, der først blev oprettet efter Verdenskrigens Slutning. Det er meget stærkt fremhævet i Betænkningen og for Resten ogsaa af den ærede Ordfører, at man er paa det rene med, at man ikke kan opretholde baade disse II. Legationssekretærposter og Presseattachéstillingerne; og i Virkeligheden er den højtærede Minister ogsaa enig med mig i min Betragtning, for det vil erindres, at han ved Fremsættelsen af dette Lovforslag udtalte, at naar man,

som han havde foreslaaet, nedlagde Presseattachéstillingen i Paris, kunde II. Legationssekretær udføre Presseattachéens Arbejde, i hvert Fald en Del deraf. Jeg maa sige, at jeg nærede den stærkeste Tvivl om, at det var et Arbejde, som vilde ligge for II. Legationssekretæren, og jeg troede, at man bedre kunde bytte Forholdet om; men der laa jo dér under alle Omstændigheder en Anerkendelse fra den højtærede Ministers Side af, at II. Legationssekretær ikke havde tilstrækkeligt at gøre, han kunde udmærket godt overtage det Arbejde, som udførtes af Presseattachéen, for saa vidt han i øvrigt formaaede det.

Men naar saa er, naar der fra alle Sider er Enighed om, at der ikke er nogen Grund til at opretholde II. Legationssekretærposterne i Paris og Berlin, og der heller ikke er nogen Grund til at indføre denne Sekretær af 5te Lønningsklasse i London, forstaar jeg ikke, hvorfor man skal tøve med at tage Konsekvenserne deraf, og hvorfor man skal søge disse II. Legationssekretærposter i Paris og Berlin erstattet efter Personskifte med en Sekretær i 5te Lønningsklasse, ligesom man straks vil indføre en saadan i London. Jeg maa fastholde, at Presseattachéstillingernes Bevarelse bør have til Følge, at II. Legationssekretærposterne ophæves uden at erstattes med andre Stillinger, selv om disse normeres i en lavere Lønningsklasse, for det, der er at gøre, bliver da hverken mere eller mindre, hvad enten man normerer vedkommende i 4de eller 5te Lønningsklasse.

Jeg har herefter kun tilbage at gøre en enkelt Bemærkning om det Underændringsforslag, jeg stiller som Nr. 4 til § 1 under Afsnit II.: Ændringer i Tjenestemandsløven. Det gaar ud paa ganske simpelt at fastholde den hidtidige Ordning, status quo, hvad Repræsentationstillæget for de to Afdelingschefer angaar. Flertallet foreslaar, at nævnte Repræsentationstillæg forhøjes fra 2 000 til 3 000 Kr., men det forekommer mig, at det nuværende Tidspunkt paa ingen Maade kan siges at være heldigt valgt til at skride til Forhøjelse af Lønningstillæg; det er i hvert Fald ikke den Vej, Ministeriet er gaaet med alle de Forslag, der hidtil er fremkommet. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det er Udvalgets Flertal, der stiller dette Forslag, det er ikke fremkommet fra Ministeren i selve Lovforslaget. Jeg vil tilføje, at for saa vidt man mener, at en Forhøjelse af disse Repræsentationstillæg vil være ønskelig eller formaalstjenlig, forekommer det mig i høj Grad besynderligt, at de skiftende Uden-